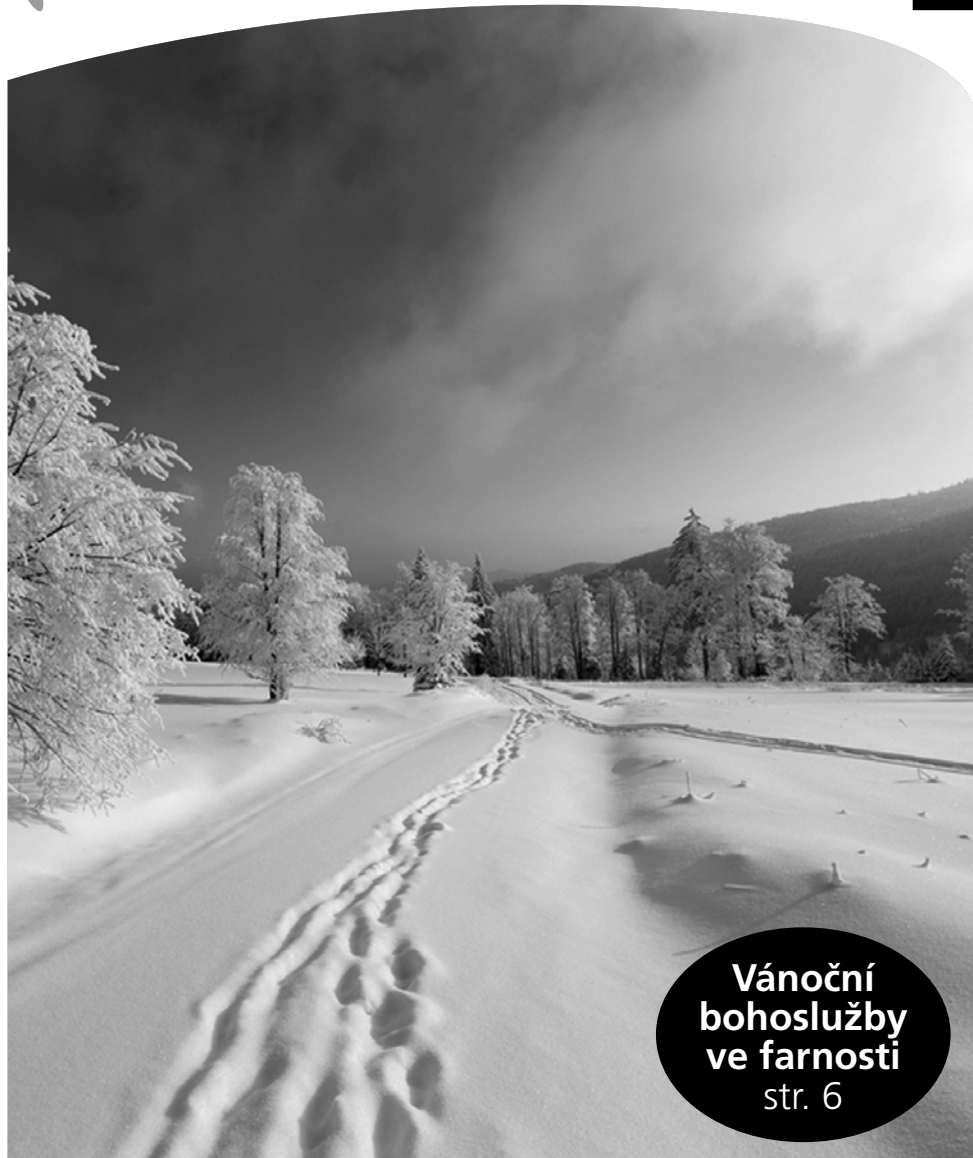

Chodoviny

ZPRAVODAJ ŘK FARNOSTI CHODOV PRAHA • L. P. 2022

12

**Vánoční
bohoslužby
ve farnosti**
str. 6

Oslava 25 let jáhenské
služby Pavla Urbana

Žehnání adventních věnců

Dušičková pobožnost

Adventní jarmark

Slovo povzbuzení

Mili přátelé a čtenáři Fchodovin.

Nyní před Vánoce mě oslovily verše z Žalmu 107:19-21: „A když ve svém soužení úpěli k Hospodinu, zachránil je z tísně: seslal slovo své a uzdravil je, zachránil je z jámy.“ Každý rok slavíme Vánoce, připomínku narození Ježíše. Zkusme se na tyto události podívat zase z jiného pohledu. Bůh Otec opravdu stál o to, abychom nežili v jámě zmaru, nebyli nemocní, nežili v tísní. V modlitbě Anděl Páně se modlíme: „A slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“ Ježíš se narodil, žil a umřel. Ale víme a věříme, že vstal z mrtvých, seslal svého Ducha a skrze víru žije v našich srdcích dále. To Slovo je zde mezi námi stále. Může uzdravovat, zachraňovat, vytahovat z jámy. Stačí, abychom mu znovu a znovu věřili, znovu a znovu se snažili každý den vyjadřovat svou důvěru v Ježíšovu pomoc a zvali Ho do míst zmaru, tísně, úzkostí a nemocí. Můžeme zakusit Jeho blízkost a ta nás uzdraví, posílí, naplní radostí a pokojem. Kéž jsou pro nás tyto Vánoce oslavou i našich narozenin, takového znovuzrození pro Pána. Znovu vyjítí na novou cestu s Pánem.

Katka

Život lehký, či těžký?

Většina lidí na tomto světě pravděpodobně prahne po klidném, pokojném a šťastném životě, který by přeci měl mít každý. Ale co je to klidný a šťastný život v tomto porušeném světě? A copak nám to někdo slíbil? Kdybychom byli v biblickém ráji, řekneme asi všichni „JO, to je ono“. Ale tam fakt nejsme. Dokud Adam s Evou neotevřeli „Pandorinu skříňku“, z níž vypustili „Džina mých práv a nároků (na naše okolí) podle našich lidských představ“, bylo to fajn. Ale tento vypuštěný „Džin“ nahradil „Lásku“, která sice má také své zákonitosti, ale slučitelné s pokojným životem na rozdíl od toho, co vypustili ven. Ruku na srdce! Kolik zákonů jsme vymysleli a vymýšlíme, aby se nám všem žilo dobře, a kolikrát jsou znovu a znovu nespravedlivé a stále je někdo obchází. Zákon Lásky kupodivu funguje jinak.

Je docela zajímavé, začít se dívat na svět a na sebe taky trochu zvenku, abychom se stali možná trochu méně našťavaní, že v tom ráji jednoduše nežijeme, a začali řešit, jak pravé Láscé dát ve svém i v životě druhých místo, které jí náleží navzdory životu v porušenosti. Ale pozor! Musíme každý začít u sebe. Já mám totiž v moci jen sám sebe, a nikoli ty druhé.

V našem světě jsou kolem mě stále lidé, okolnosti, situace, které mi ten můj „klídek“ berou. Jednoduše mě tak trochu okopávají. Například zakopneme o šutr a ozve se to české jadrné... Probůh, ale proč? Ujede vám metro a zas! V obchodě došlo přesně to zboží, co jsme chtěli a... jako co? Dítě se poblínká. Někdo zapomněl koupit chleba. A nás to natolik rozhodí, protože jsme s tím nepočítali, že naše okolí by radši uteklo, než být v naší ukřivděné společnosti. A přitom nejde o křivdu, jen to nebylo podle nás, a to bez ohledu na to, zda je to náhoda, někdo zapomněl nebo někdo chtěl věci jinak atd.

Vybavuji si pár velmi překvapivých situací života, které sice byly nepříjemné, ale přitom velmi výchovné. A vůbec si nemyslím, že to díky tomu už umím – asi toho bylo málo. Jedna úsměvná: Myslím, že mi tenkrát stříhala švagrová či kdo hlavu a mé

vlasly byly přesně na půlce lebky nakrátko a druhá půlka ještě s netknutým „hárem“, když jedno z okolo blbnoucích dětí sebou švihlo a rozseklo si obličej. Já jediný řidič k máni. No a tak jak jsme byli, jeli jsme to nechat zašít. (Vypadal jsem jako „dobřej“ pankáč.) Po dvou hodinách, kdy jsem chodil po Motole jako „pako“, jsme se vrátili se zašitým děckem a já jsem se pak stal zas člověkem. A takové to vlastně je bylo a bude stále. Přicházejí čary přes rozpočet, škrtky, neočekávanosti atd. Čím více mám dojem, že na něco mám přeci právo a okolí má povinnost mi to za všech okolností splnit, tím více jsem nerudný, protivný, kyselý atd.

No a teď ten nadhled zvenku. Ti druzí přeci mají taky svoje „ráje“, plány, očekávání, děti svoje hry, skotačení atd. A všechny tahle naše běžné konflikty jsou mezi námi tím těžší, čím víc jsem př-

svědčen, že na to mám právo, nárok atd. Rozumějme - nemluvíme o těžkých, opravdu vážných život ohrožujících věcech, i když i o nich to z jistého úhlu pohledu platí. A pokud se pokusíme na ty skutečnosti nahlížet očima „miluji“, pak nároky, práva atd. ztrácejí svoji destruktivní sílu, a i smrt může být překonána vzkříšením.

Ježíš se stal pro nás člověkem a vstoupil do těchto našich souřadnic porušeného

světa. Nebylo mu to „blbý“. A to, co přinesl, bylo a je spása, skrze lásku, která se ve finále projevila do krajnosti. On to zakusil na vlastní kůži a celý svět vyučoval o tom, že pokoj je v lásce. Proč tohle píšou? Chci nás pozvat v adventu k jednoduché seberefexi. Žije se se mnou druhým pokojně, příjemně, nebo ne? Máme-li na to odvahu, položme si tuto otázku sami sobě, a jsme-li stateční, položme ji i tomu, komu důvěřujeme. „Prosím tě, žije se se mnou dobře?“ A pokud jsme heroicky stateční, položme ji i samotnému Kristu. „Hele, dá se se mnou žít, dávám aspoň trochu pokoje svému okolí?“ Vánoce pak budou skvělým teploměrem, jestli jsme se něčemu u Krista přiučili. Požehnaný advent!

P. Michael

Jiný Bůh

Žádné období roku není tak příhodné, aby se rodina navzájem sblížila, aby se třeba nabourané vztahy daly do pořádku, jako doba adventní a vánoční. V těchto dnech Bůh přichází na svět a chce víc, chce přijít našich rodin. A my se máme na tuto úžasnou návštěvu připravovat a těšit se, ale také umožnit, aby to setkání bylo nádherné.

V dnešní době lidé stále někam spěchají. Konzumní způsoby života je často zahlcují a vánoční radost nepřichází do rodinného prostředí, aby se vánoční svátky staly prostorem, kde dominuje dobro, láska a vzájemná štědrost. A jsou tu před námi různé otázky: vánoční radost, co to je? „No přece, aby děti dostaly všechny dárky, co si přeji,“ možná řekne některý tatínek. A maminka: „No přece, aby bylo napečeno hodně cukroví, aby se povedla vánočka, aby kapr, řízek byl dobře usmažený a taky každý kout byl vysmejčený.“ Jistě úkol náročný. A přece je to málo. Vaše děti se určitě těší na dárky, jistě mají rády sladkosti, vánoční cukroví. Ale třeba stačí obojího polovic, když dostanou to, co potřebují nejvíc: abyste vy, rodiče, babičky, dědečkové na ně měli čas, abyste s nimi hovořili, vyprávěli si, hráli si. Aby vánoční radost byla úplná, musí příprava trvat po celý advent až do momentu Štědrého večera. Kdyby každý tatínek aspoň hodinu denně byl tatínkem. Aspoň hodinu denně se věnoval svým dětem – to by byla revoluce ve světě dítěte! Kdyby si tak každá maminka umínila, že i ona bude v adventu víc maminkou než uklízečkou, pradlenou, kuchařkou, nákupčí, služkou všech – to by byl krásný dárek dětem! Ale to jsou jen rady, náměty, jak vytvářet krásné prostředí, aby Vánoce byly opravdu prožitkem klidu a pohody, projevem dobra a lásky.

Do této doby patří také adventní věnec. Adventní věnec nám vysvětluje, že i my patříme k sobě, v rodině, ve farnosti, církvi, jako větvičky ve věnci, že i my držíme pohromadě jako křesťané vyznávající syna Božího, Ježíše Krista. Uzavřený kruh bez konce a bez začátku je symbolem věčnosti Boží a našeho věčného života v Boží lásce. Světlo svíčky znamená světlo víry, radost, která s Ježíšem přichází osvitit tento pozemský svět.

A jak strávit Štědrý večer, na to není žádný recept zapotřebí; každá rodina má své vlastní pěkné

tradice. A to je nádherné, jen je udržovat a předávat dalším generacím. Slavnostní večeře je obrazem svatých hostiny Boží a dárky symbolem vzájemné lásky.

Možná, že někdo řekne: to je všechno hezké, ale já jsem opuštěný, já žiju sám, já nemám nikoho blízkého. Pocit osamělosti v dnešním světě byvá častý. Mnozí lidé trpící deprivací (strádáním) nemají žádné přátele, známé, a přitom Ježíš přichází i do jejich života. Je to Boží syn a nabízí všem lidem svého Otce za tatínka a pocit jistoty v Jeho dlaních. Je to Boží syn a nabízí ti, že tě učiní svým bratrem, sestrou, ale ty musíš také sám chtít přijmout tuto pomoc, vydat se do křesťanského společenství, abys nebyl sám. Bůh stále znovu nabízí svou pomoc. Spasitel chce znovu stále znovu přicházet a nabízí: Pojďte ke mně, já vás občerstvím, já vám pomohu. A tohle žádá Bůh také od nás, abychom stále znovu nabízeli svou pomoc všem; zvláště těm, kteří to nejvíc potřebují. Budme vnímaví. Vždyť Vánoce jsou svátky lásky.

A určitě nám všem prospěje, když se trochu v této době zastavíme a navážeme kontakt s Pánem Ježíšem. Třeba u této krásné a výstižné modlitby:

Pane Ježíši,

ty jsi jiný. Ty jednáš jinak než my, běžní lidé! – Ty ses ujal cizoložnice, když ji všichni zavrhovali. – Ty jsi šel na návštěvu k celníkovi, když se všichni od něj odvraceli. – Ty jsi k sobě volal děti, když je všichni dospělí od sebe odháněli. – Ty jsi zval Pavla k následování, když se ho všichni báli. – Ty jsi utíkal před slávou, když tě všichni chtěli udělat králem. – Ty jsi miloval chudé, když ve světě platil jen majetek. – Ty jsi uzdravoval nemocné, když je všichni od sebe vyháněli. – Ty jsi mlčel, když všichni na tebe křičeli. – Ty jsi na sebe vzal vinu, když si všichni s Pilátem myli ruce. – Ty jsi vstal z mrtvých, když všichni usoudili, že je s tebou konec. Pane Ježíši, Ty jsi jiný!

Děkuji ti za to, jistě i Ty chceš, abych byl jiný, plný dobra a lásky, aby radost z Tvého narození zářila všude tam, kam mě posíláš.

Přeji nám všem život Bohu milý.

Váš jáhen **Pavel Urban**

Alžběta – Boží klaun

Báseň od farnice

p. Alžběty Sirovátkové:

O tom krátké povídání, jak jsem přišla k povolání

Když vzdávám Bohu čest, chválu a dík,
někdy též děkuji mu i za smích.

Toť věru velikánský Boží dar je,
který k nám určitě přišel z ráje.

Ó Pane, jaká úleva,

s úsměvem vidět své malé já.

Důstojní učitelé dogmatiky

přivedli nás do pěkné šlamastiky.

Sedmero darů Ducha, vždycky nám dělí,
na humor přitom ale zapomněli.

Proto si my tady vmžiku

vylepšíme dogmatiku.

Poučka ať první zní:

smích života je koření.

Po ní druhá následuje,

že vrásky v srdci vyhlazuje.

Třetí: když na srdci vymězejí,

nejsou ani v obličejí.

Malicherné půtky, spory,

ješitnost i dětské vzdory,

všechno vymizí vždy vkrátku,

smíchu když nadzvednem zátku.

Sedmá: každý den je ztracený,

když v něm náš smích nezazní.

Někdy si bezděčně kladu otázku,

jak dostat se do nebe, snad po provázku?

Už dávno nemám postavu víly

po laně šplhat ani síly.

Jak, jak to tedy udělat

a bránu ráje překonat?

Hlaholem trub padly zdi Jericha;

budem-li se všichni smíchem otrásat,

pak padne nebeská brána,

octnem se u Adama.

Z toho plyne poučení:

být Božím klaunem špatné není.

sváteční krátké počtení

Předvánoční cesta

Naši známí se často hádali. Slýchali jsme je
v činžáku, byli příliš slyšet přes tenké zdi. Křičeli,
sípěli, řvali.

A pak on náhle zemřel. Uklouzl na náleď
a spadl do výkopu. Byl opilý...

Když jsme se s manželkou vraceli z jeho
pohřbu, na kterém vdova hrozně plakala,
mlčeli jsme. Sněžilo. Ucítil jsem, jak mě
manželka vzala za ruku. Pohlédl jsem na ni.
„Hele,“ řekla. A mlčela a šli jsme mlčky tím
krásným lehkým dechem vloček.

Bylo před Vánoci a ve vzduchu kolem nás
jako by se chvělo betlémské světlo. Takový
hebký jas – „Hele,“ řekla manželka po chvíli,
„dlouho jsem si neuvědomila, jak je krásné,
že jsme spolu... Ještě... Ještě...“ Sklonil jsem
se k ní. Políbil ji. Stiskla mi ruku. To „ještě“
bylo jako výstraha, jako napomenutí, výzva.
JEŠTĚ.

Jednou se s každým rozejdeme, buď ode-
jdeme my, nebo odejde on.

Ale ještě jsme spolu. Ještě se můžeme vzít
za ruku. „Mám tě ráda,“ řekla manželka,
„moc ráda.“ Na rty jí dopadla vločka. Políbil
jsem vločku, políbil jsem rty. Jak rychle vločka
roztála, jak rychle taje život. Není to „ještě“
velice moudré slovo?

Slovo, které by si měl člověk tak často
připomínat, připomínat, dokud je čas. – Jak
jinak by asi vypadaly naše dny, kdybychom
si uměli včas připomenout to krátké, prosté
slovo ještě...

Dokud je – ještě – čas. Ještě jsme spolu.
Ještě můžeme někomu podat ruku. Ještě
můžeme někomu říct, že ho máme rádi.

JEŠTĚ. Není to krásné heslo, jaké si můžeme
připomínat: „JEŠTĚ?“ Ještě...

Podle Eduarda Martina
vybral **Charles Tvrzník**

BOHOSLUŽBY O VÁNOCÍCH

Den	Čas	Kostel sv. Františka	Čas	Komunitní centrum
24. 12.	17.00	Vigilie Narození Páně	16.00 23.59	Pro rodiny s dětmi Půlnoční mše svatá
25. 12.	8.00 14.00-17.00	Mše svatá - Narození Páně Možnost návštěvy kostela a zpěv koled	9.30 11.00	Mše svatá Mše svatá
26. 12.	8.00	Mše svatá - sv. Štěpána	9.30 14.00-17.00	Mše svatá Možnost návštěvy kostela
31. 12.	17.00	Mše svatá - poděkování za uplynulý rok	23.00	Modlitba chval a díky za uplynulý rok a požehnání do nového roku
1. 1.	8.00	Mše svatá - slavnost matky Boží Panny Marie	9.30 11.00	Mše svatá Mše svatá
8. 1.	8.00 20.00	Mše svatá - svátek Křtu Páně (konec doby vánoční)	9.30 11.00	Mše svatá Mše svatá

ZPRÁVY Z KCMT

Milí přátelé,

jak jste asi zaznamenali v ohláškách a doufáme, že i sami na vlastní uši, máme v sále KCMT nainstalovány **nové reprobedny**, které kvalitněji rozvádí zvuk do celého prostoru. Velmi děkujeme za vaše příspěvky na tuto investici, která činí 70 tis. Kč. Ke konci října bylo na tento účel vybráno 45 tis. Kč. Nedoslýchavým lidem nově v KCMT (stejně jako u sv. Františka) nabízíme možnost zapojit do ozvučovacího systému vlastní sluchátka, případně si na zkoušku vypůjčit jednu v sakristii.

Současné prudké navýšení cen energií se bohužel týká i provozu farnosti. Od ledna budeme mít ceny zastropovány podle nařízení vlády. **Pokoušíme se najít úspory** podle možností snížením teploty v prostorách KCMT a také vypnutím venkovního nasvícení budovy.

Před nedávnem proběhla ze strany Arcibiskupství pražského (AP) **kontrola účetnictví farnosti**, která nezjistila žádné vážnější nedostatky.

S blížícím se koncem roku bychom chtěli velmi **poděkovat** za to, že i v současné době nevídaného růstu cen na farnost nezapomínáte, berete ji za svou a finančně přispíváte na pastorační činnost, provozní chod a nutné opravy. Farnost sama z vlastních zdrojů hradí mzdy pastoračních asistentů, mzda ředitelky KCMT je hrazena Arcibiskupstvím. Platy kněží jsou nyní financovány skrze Fond sv. Vojtěcha na mzdovou podporu duchovních, který AP zřídilo v roce 2021. Farnosti do fondu přispívají 10% ze sbírek, 10-15% z tržeb a čtyřmi každoročními sbírkami vyhlášenými pro tento účel. V letošním roce jsme čerpali dotaci na kulturní programy od Městské části Praha 11 a od Ministerstva kultury, v obou případech to bylo 100 tis. Kč.

Pro všechny dárcy a dobrovolníky, kteří farnosti různými způsoby pomáhají, připravujeme jako poděkování za vaši štědrost a otevřená srdce v neděli 12. února 2023 krásný koncert orchestru Swing melody.

**Účet, kam můžete poslat finanční dar:
19-9362170227/0100 (Komerční banka),
variabilní symbol je:**

- 1111** obecně na aktivity farnosti
- 1133** konkrétně pro kostel sv. Františka
- 1144** pro Komunitní centrum Matky Terezy
- 900** nové ozvučení sálu KCMT

Dar je samozřejmě možné předat i v hotovosti. Všem dárcům vystavíme začátkem příštího roku potvrzení. Uvedte prosím ve zprávě pro příjemce své jméno a adresu.

Pokud byste chtěli darovat farnosti věcné dary, využili bychom kancelářské potřeby (papír do tiskárny, tonery), drogistické zboží (čisticí prostředky, prášek na praní, do myčky, pytle na odpad) nebo trvanlivé potraviny (káva, čaj). Na ostatním je dobré se domluvit předem v kanceláři KCMT.

Preji vám požehnanou dobu adventní i vánoční, pozvěte Ježíše do svých domovů a prožijte se svými blízkými krásné svátky.

Karina Juráková, ředitelka KCMT

Daňové zvýhodnění pro finanční obdarování farnosti

Proč může být dobré u finančních darů pro farnost čerpat daňové zvýhodnění?

Zákon o dani z příjmu umožňuje fyzickým i právnickým osobám odečíst od základu daně hodnotu daru církvi pro náboženské účely. Fyzická osoba (zaměstnanec nebo OSVČ) si může dar odečíst, pokud úhrnná hodnota darů za kalendářnírok přesáhne 2 % ze základu daně nebo činí alespoň 1000 Kč. U právnických osob je minimální hodnota daru 2 000 Kč. Odečíst lze v roce 2022 v obou případech nejvýše 30 % základu daně.

Proč se pouštět do této byrokracie?

Uplatněním odpočtu v daňovém přiznání nebo v ročním zúčtování, které pro vás připraví mzdová účtárna na vašem pracovišti, získáte část darovaných peněz zpět pro sebe nebo je můžete opět darovat dále. Soustředíte tak **maximum vynaložených prostředků právě tam, kde je to vašemu srdci blízké.**

Je to také určitý druh evangelizace. Ve vašem zaměstnání se dozvědí, že i v dnešní době jsou mezi námi stále lidé, kteří věří v Boha, chodí do kostela, nacházejí tam živé společenství, hlásí se ke své farnosti a finančně ji podporují.

Pokud se zaměstnavatel dozví, že jeho zaměstnancům leží místní kostel na srdci, může být i sám ochotnější lokální farnost nějak podporovat. S tím už máme v naší farnosti konkrétní zkušenost.

Bylo by určitě zajímavé dělat další statistiky, jaké druhy neziskových aktivit a v jaké výši zaměstnavatelé nebo občané finančně podporují, pokud by byla ze strany zaměstnavatele nebo státu k tomu vůle. Základem je ale mít vstupní data.

Potvrzení o daru poskytnutém v roce 2022 pro daňový odpočet vám rádi vystavíme v kanceláři KCMT koncem ledna 2023. Potvrzení je možné poslat i mailem, vyžádejte si ho na adrese kancelar@kcmt.cz.

Karina Juráková, ředitelka KCMT

Dětské katecheze

Milí spolufarníci, pokud nejste aspoň občasnými návštěvníky nedělních mší sv. v 9.30 v KCMT, tak možná ani netušíte, jaké velké věci se tu odehrávají a kolik srdcí, času a energie za tím stojí...

Pojmem dětské katecheze (DK) označujeme koncept, který provozujeme při mších svatých od 9:30 v KCMT. Děti nezůstávají na čtení a kázání v kapli, ale odcházejí do suterénu, kde s nimi má katecheta-dobrovolník program. Jde o to, aby děti ve věku zhruba 4-7 let dostaly alespoň na část mše svaté možnost rozumět tomu, co se čte a říká. Děti odcházejí po vstupní modlitbě a vracejí se zpět nahoru po vyznání víry a přinášejí dary. Takto to probíhá každou neděli kromě první neděle v měsíci, kdy probíhá v kapli dětská mše sv. Opatření první neděle se zavedlo, aby naši kněží nevyšli ze cviku a nezapomněli, jak se káže dětem.

V KCMT toto provozujeme zhruba od roku 2011, možná 2012. Kdo to dnes může vědět přesně? Rozhodně ale program začínal za P. Máriusze Kužniara. Mnoho dobrovolníků se již v této službě vystříдалo, a to jak v roli katechety, tak hudebníka.

Nemáme předepsáno, jak má katecheze vypadat, a dobrovolníci to pojmají velmi různě. Co je ale vždy společné, je to, že se snažíme mít i nějakou hudební část, aby si děti zaspívaly, případně si i užily i nějakou legraci při ukazovacích písních typu „Kdo stvořil bodavý hmyz?“ Také vždy čteme evangelium. Dále se přístup ale velmi liší. Někteří katecheté si s dětmi povídají a kladou jim otázky,

jiní je nechají něco namalovat, někdo provozuje divadlo, které má přiblížit přečtené evangelium. Někteří z nás využívají prvky Kettovy metody. Toto zajišťuje značnou pestrost a myslíme, že to takto dětem vyhovuje.

I když už jsme slyšeli i námitky, že není dobré se během mše svaté rozdělovat a pak zase spojovat, jsme přesvědčeni, že toto je pro děti velmi dobré. Učíme je rozumět evangelium, povídáme si s nimi o tom, jaká část liturgického roku právě probíhá, a tak je připravujeme na to, aby začaly rozumět liturgickým čtením a mši svaté. Děti samy hlasují nožičkami pro dětské katecheze - schází se nám jich často přes čtyřicet. A někteří rodiče nám i prozradili, že jezdí kvůli tomuto programu do KCMT odjinud. I vzorný a milující rodič občas rád dítě pošle s někým, kdo se o něj byť jen krátkou dobu postará.

Náročným obdobím byla pandemie koronaviru. V zákulisí jsme pořád museli řešit, jak vše provést v souladu s pravidly. Nutili jsme rodiče vyplňovat dotazníky s kontakty, abychom je mohli varovat, kdyby se objevil po katechezi případ nákazy... na čas jsme museli katecheze úplně zrušit. Po této době se nám nestýská.

Lukáš Plaček:

Dobrovolníkem na DK jsem téměř od začátku. Dlouhá léta jsem dobrovolníky organizoval, v tomto roce jsem se dohodl s Lýdií Murínovou, že toto břemeno ponese zas ona. Patřím k těm katechetům, kteří si s dětmi zejména povídají a kladou jim otázky.

Evangelium čteme ve stejném znění jako běžně v kostele (někteří katecheti používají zjednodušený přepis kvůli snadnému porozumění). Předtím se ale vždy zeptám, co znamenají různá slova a s dětmi si to vyjasňujeme (farizej, celník, mesiáš, spasitel, pokání). Také se mi osvědčilo dětem naznačit, o čem to bude, a prozradit jim, že po přečtení se budu ptát na to a to. Děti se pak na čtení více soustředí, protože chtějí znát odpovědi. Snažím se, aby děti uvažovaly nad základními otázkami naší víry.

Takže s nimi rád diskutuji o různých tématech typu „co po nás v našem životě Bůh chce“, „jak se můžeme dozvědět, jaký je Bůh“. A někdy, zejména když je evangelium pro děti moc náročné (třeba O boháči a Lazarovi), využiji čas k tomu, abych děti přezkoušel z naprostých základů, jako třeba „kolik je na světě bohů (těch skutečných)?“, „jak se jmenuje naše církev“ a tak. Už jsem si vyslechl kritiku od dospělých, že pojmám katecheze moc intelektuálně, ale na to nedbám.

Já vidím, zda mám, nebo nemám pozornost dětí a zda chápou, na co se jich ptám. A nedávno jsem měl na katechezi dokonce sen každého kazatele: polepšeného hřištníka. Tento hřištník byl v podobě holčičky, které bylo líto, že provedla (dle svých slov) něco hrozného. S ostatními dětmi jsme dávali dohromady, co jí poradíme. Náš závěr byl, že by bylo vhodné požádat Boha o odpuštění jejího zločinu. Holčička radu s úlevou přijala. A já jsem děkoval Bohu, že jsem u tohoto mohl být. Není to jen služba, dětské katecheze mohou být i příjemným zážitkem.“

Lýdia Murínová:

Dětským katechezím na nedělních mších jsem se začala věnovat s velkou trémou před sedmi lety. Oslovila mě kamarádka Martina, která bravurně

komunikovala s dětmi a měla skvělé nápady, jak dětem přetlumočit evangelium. Já, nejprve jako pozorovatel, jsem si připadala nevhodným adeptem na tuto službu. Dnes jsem trochu odváznější, a to hlavně kvůli samotným dětem. Jsou úžasně otevřené, čisté a „novátorské“. Obohacují mě o nové (zapomenuté) pohledy a o zjištění, jak být bezprostředně a jednoduše Ježíšovým kamarádem. Je to pro ně přirozenější, než si my dospělí myslíme. Nekomplikují to.

Tak se občas stane, že nekatechetuji já, ale děti :).

Blanka Ledvinková:

S dětskými katechezemi jsem začínala asi před devíti lety. Rozhodla jsem se na nich podílet, protože jsem měla – a dosud mám – děti ve věku, kdy je potřeba jim biblická čtení vykládat tak, aby jim rozuměly a aby si je dokázaly spojovat s tím, co ony samy prožívají. Protože často je evangelijní příběh dětem časově i místně vzdálený, po jeho přečtení a krátkém shrnutí se spíše než o vysvětlování realit snažím o nalezení jiného příběhu – takového, který děti samy dnes mohou prožít a který nese podobné poselství jako evangelijní text. Příběh se dětem často snažím představit formou krátkého divadélka.

Co se týče přípravy, osvědčilo se mi přečíst si v průběhu týdne text, kterého se má katecheze týkat, a vlastní nápad, co dětem říkat, pak přijde během běžného rodinného provozu – naše děti se tak v jednotlivých postavách mého příběhu často poznávají. Dětský pohled na evangelia je pro dospělého člověka velmi obohacující, často mě překvapí schopnost dětí najít pro mě nečekané souvislosti a jejich kreativita.

Angelika a Ctibor Dudovi:

K dětským katechezím jsme se dostali díky Angelice a její kytarě - Lýdie ji poprosila, jestli by pomohla oživit její katechezi o dětskou chválu. Pomáhala celá rodina - manžel Ctibor držel papír s textem a dcery Amélie a Patricie předváděly choreografii dětem. Od toho bylo už kousek k tomu stát se náhradníkem a vést celé katecheze.

Naše katecheze se opírají o neotřelé chvály napsané Angelikou, inspirované dětskými chválami, které jsme slyšeli na rodinných táborech YWAM na Slovensku. Pak si s dětmi povídáme a snažíme se jim přiblížit poselství obsažené v aktuálním evangelium. Občas nás něco překvapí - například když jsem suverénně tvrdil, že fíky u nás nerostou, a jedna maminka mě ujistila, že jim fíkovník roste a plodí na zahradě :). Myslím, že tyto katecheze mají speciální ochranu - jednou jsme si spletli termín a na katechezi nedorazili, takže děti zvládnul Michael nahoře. A v pondělí jsme zjistili, že jsme všichni covid pozitivní, takže kdybychom katechezi vedli, ohrozili bychom všech 40 dětí. A ještě bych chtěl zmínit jednoho důležitého člena týmu - našeho anděla Aničku, která nás pravidelně zachraňuje při našich pravidelně pozdních příjezdech :)

A na závěr...

Redakce: Kolik vás na to všechno vlastně je?

Lýdia: Máme přesnou evidenci lektorů. Píšeme se do excelovské tabulky na Googlu. Od roku 2014 spolupracovalo na DK 22 lidí. Momentálně je aktivních 7 lidí + stálice Anička Procházková, která zastřešuje každou katechezi, doprovází děti do klubovny a zpět a zapisuje zpětně počty dětí a jejich doprovodu do tabulky. Máme takto vzhled do všech let, i co se zpívalo, popřípadě, zda se DK zrušila, kdo to zastoupil apod.

Vzpomínka na paní Martu Boháčovou

„Znaly jsme se 70 let! Všechno, všechny bolesti a starosti jsme řešily spolu! I o radosti jsme se dělily. Radily si, pomáhaly, když bylo potřeba. Společně jsme i se svými rodinami slavily svátky, narozeniny, Vánoce. Denně jsme se potkávaly v kostele na mši

Redakce: Jak vypadá taková příprava?

Lýdia: Co se týče přípravy, asi to má každý jinak. Já se snažím dětem připravit vždy také nějaké vyrábění. Často něco stříhám - obrázky, srdíčka, ovečky, andílky... a v tématu pak vyrábíme společný výtvar nebo si to odnesou domů a dopracují to tam. Často společné dílo přineseme spolu s obětními dary před oltář - např. ovčinec, strom, církev jako srdce apod. Na tom, co mě napadne takto s nimi vytvářet, závisí i čas na přípravu. Samotná myšlenka přijde skoro vždy hned. Někdy musím nechat evangelium v sobě působit a postupně se vynoří „scénář“.

Často si pomáhám webovými stránkami jako je Kanan.cz nebo Vira.cz. Pokud by bylo nejhůř, popřípadě by nastala situace promptního záskoku, dá se ze stránek probrat celá katecheze.

No, takže časově - evangelium přečtu nejpozději na setkání maminek ve středu a asi dva večery rozvíjím myšlenku a tvořím. Ale to znamená teprve tehdy, když mě pustí děti. Cca po desáté večer si k tomu sedám. Čistého času to může být jedna až tři hodinky.

Ale říkám, každý to máme jinak. I mně některé přípravy zaberou méně času, kdy se jen vytisknou a vystříhnou podklady. Někdy to zase bylo víc času, když se vyrábějí postavičky a složitější věci.

Redakce: Přivítali byste kolegy/ně?

Lýdia: Ó áááno, to bychom velmi přivítali! S otevřenou náručí!

Redakce: Lukáši, co děláš, když nemáš nápad?

Lukáš: To se mi nikdy neděje, mám totiž dary Ducha svatého, víme? Další dotazy?

(Za čas, službu i ochotu se sdílet děkuje Blanka)

sv. I během nemoci, když jsme se nemohly vidět, tak aspoň jsme se povzbudily po telefonu.

Prostě jsme spolu žily ten všední, obyčejný život.“

Paní Jindřiška Klípková

„Paní Boháčovou jsem znala jen z kostela. Byla přátelská a starosti druhých brala za své. Víte, rozdávám před mší sv. čtení. Někdy se setkám s odmítnutím. Ale s paní Boháčovou to bylo úplně jiné! Nikdy neodmítla, čtení pro ni znamenalo službu pro ostatní a četla velmi dobře. A hlavně - považovala za poctu a čest, že může při mši sv. číst. Také si pamatuji, že si objednávala mše sv., každý rok kolem deseti. Samozřejmě pamatovala na svou rodinu, ale také myslela na kněze, zvláště na zesnulého P. Wagnera, o kterého se v jeho nemoci starala.“

Paní Hana Samková

„Já se budu vracet do dřívější doby, kdy Marta pracovala a řídila věci v kostele u sv. Františka.“

Hlavně přes ministranty za P. Marečka, který do chodovského kostela docházel ze Spořilova, a potom za P. Šulce a jeho ministranty. Těch měl okolo sebe někdy až 20. Můj syn František začal

ministrovat asi v šesti letech, a to z nouze, protože zrovna žádný ministrant nepřišel. U oltáře byly tehdy schody, a to asi 4-5, misál se musel přenášet z jedné strany na druhou. My jsme seděli přede mší se synem v lavici a Marta za námi přišla a řekla: „Fando, to zvládneš, pojď nám pomoci.“ A paní Popelářová sedávala v první lavici a řekla: „Fanoušku, já ti budu radit, když nebudeš vědět, obrať se na mě.“

S těmito sliby šel Fanda prvně k oltáři. Já měla celou mši plno strachu a prosila Pannu Marii, aby synovi napovídala. Zvládl to na výbornou, i když se slzami v očích. Páter Šulc ho povzbudil a potom přišla paní Marta, popadla ho do náručí a spolu šli poděkovat Panně Marii. Od té doby Martu velmi miloval. Mě Marta učila znát názvy jednotlivých pomůcek okolo oltáře, jako například lavábo, korpónal atd. Celou dobu jsem měla Martu ráda, a hlavně když jsem ji viděla sedět v její lavici.“

Paní Irena Česáková

ZMT S J. I. LAŇKOU

Ochutnávka prosincového Zastavení u Matky Terezy

*Trvalý jáhen z kostela sv. Karla Velikého v Praze Jiří Ignác Laňka (*1965) se ke své duchovní službě dostal přes službu u Policie České republiky, kde působí jako hlavní instruktor Útvaru rychlého nasazení. Stojí také v čele Křesťanské policejní asociace, jejíž vznik spoluinicioval. Jáhenské svěcení přijal v roce 2011 v Komunitním centru Matky Terezy, kde následně nějakou dobu jako jáhen působil. Jaká specifika má duchovní služba pro policii? A jak se doplňuje služba duchovního s působením v zášahové jednotce? Dozvíte se víc na Zastavení u Matky Terezy **8. prosince od 19 hodin v KCMT** nebo na [youtube.com/kcmtpraha](https://www.youtube.com/kcmtpraha).*

Proč jste se rozhodl pracovat u policie?

Službu v ozbrojených složkách máme v rodině, takže navazuji na své předky. Spravedlnost a bezpečí jsou pro mne důležité hodnoty a jejich ochrana je velmi důležitá, aby společnost vůbec mohla fungovat. A je tedy potřeba nejen o tom mluvit, ale také přiložit ruku k dílu.

Co vás vedlo k rozhodnutí vykonávat jáhenskou službu?

Rozhodnutí bylo v souvislosti s policejní službou.

Vnímám to jako požehnaní pro cestu k vybudování policejní duchovní služby.

Jakou nejnáročnější chvíli jste zažil u policie?

Nejnáročnější, respektive nejtěžší čas byl, když na výcviku zahynuli dva naši kolegové. Jeden z nich byl můj dlouholetý blízký přítel.

Jak vzpomínáte na svoje působení ve farnosti sv. Františka z Assisi na Chodově?

S velkou radostí a vděkem. Poznal jsem tam skvělé lidi a hodně jsem se tam naučil.

Světec měsíce prosince: sv. Silvestr

Už nám přijde tak samozřejmé, že poslednímu dni v roce říkáme Silvestr, že možná bude pro někoho překvapením, že kdysi skutečně žil muž tohoto jména.

Papež sv. Silvestr I., který zemřel v Římě 31. 12. roku 335, i v oficiálních knihách nazývaný patronem dobrého nového roku. Hlavou církve byl od r. 314 a jistě zažil coby kněz i poslední velké pronásledování křesťanů za císaře Diokleciána. Mohl poznat oboje – pronásledování, strach a hrůzu, ale i nový nadějný počátek s císařem Konstantinem Velikým, kdy konečně mohli křesťané svobodně vydechnout. Do Silvestrova pontifikátu spadá

i první nicejský koncil r. 325, svolaný císařem kvůli ariánské otázce. O tomto světci se dochovaly především legendy, traduje se např., že měl pokřtít právě i samotného císaře Konstantina Velikého. Silvestrův kult se rozšířil do celé Evropy a svátek se slaví již od 5. století, zvl. v německy mluvících zemích. V některých alpských obcích dodnes zůstaly zvyky silvestrovských průvodů, žehnání a proseb za dobrý nový rok. Papež sv. Silvestr je velmi často zpodobňován společně se sv. Helenou a jejím synem Konstantinem Velikým. Ve východní církvi má tento světec svátek 2. ledna.

Chodila jsem kolem kostela, ale Boha jsem neviděla

Je to už skoro 15 let, kdy jsem se vrátila do Prahy na Jižní Město. Celé ty roky jsem chodila kolem KCMT, ale nikdy jsem si nevšimla kříže nahoře na věži. Vlastně jsem vůbec nevěděla, že je to kostel. Myslela jsem, že je to komunitní centrum, prostě takový kulturní dům. Tím, že jsem měla touhu od svých 18 let být pokřtěná, tak bych nejspíš dovnitř zašla, kdybych věděla, že je to kostel, ale říkala jsem, proč bych měla chodit do kulturního domu, co bych tam dělala?

Mezi svými kamarády jsem měla pár katolíků, ale nějak jsem nevěděla, jak se s nimi bavit o křtu, o víře, nikdy na tato témata nepadla řeč... Oni sami o víře a Bohu nikdy nehovořili, takže jsem nevěděla, zda chodí, či nechodí do kostela pravidelně, prostě věděla jsem jen to, že jsou pokřtění a nic více...

Moje touha v srdci byla veliká a Boha jsem nalezala postupně, a to sama (pokoušela jsem si číst Bibli, dívala se na filmy atd.). Na jednu stranu jsem z toho byla velice nadšená, že mi v srdci roste touha nechat se pokřtít, ale na druhou stranu jsem cítila

i smutek, že o věcech spojené s vírou nemohu s nikým mluvit, že se nemohu ptát na věci, o kterých přemýšlím nebo které mi nejsou jasné... Neznala jsem kurzy Alfa ani cokoli jiného. I když jsem hledala aktivně, kde se nechat pokřtít, pořád to nevycházelo a já nemohla najít toho správného kněze... přišlo mi, že jsou zde pořád nějaké překážky...

Až jednou, když jsem již přestala hledat, si mě Hospodin dovedl na Havelnici (tj. modlitba chval u sv. Havla na Starém Městě, pozn. red.). Bylo to v době, kdy naše rodina procházela těžkým obdobím. Nevěděla jsem, co se na Havelnici bude dít. Když zazněla píseň „Duch a nevěsta“, věděla jsem, že si mě Hospodin přivedl k sobě, že jsem právě na tom správném místě tam, kde mám být. Slova, která následovala, byla přímo určená pro mě – přesně do té těžké situace jsem konečně uslyšela slova naděje, svobody, povzbuzení a to, že na těžké věci nejsem sama, že je tady Ježíš, kterému mohu vše odevzdat. Můj odchod byl jiný, teď jsem věděla, že na toto místo si mě dovedl Hospodin. Až později

jsem zjistila, že ten fousatý muž, který hraje v kapele, je farář a že se také u něj mohu připravovat na křest. Neměla jsem slov. Pro mě to byl zázrak s velkým Z. Přes veškeré pády a zase narovnání jsem prošla dlouhou cestu a došla až ke svátosti křtu, ve kterém jsem pochopila, že začíná nové dobrodružství s Ježíšem. Na závěr se vrátím ke kříži na věži KCMT, který mě

tuto neděli přiměl k tomu, všechno si připomenout a s vděčností děkovat Hospodinu za to, že mě vyvedl z temnoty do světla a otevřel mi oči, abych viděla správně.

(L. S.)

Děkujeme za odvahu ke sdílení a zaslání článku.

Poslední aleluja

Jelikož jsem se narodil do katolické rodiny, chodili jsme každíčkou neděli do kostela, kde se na nás svýma utrápenýma očima díval ukřižovaný Kristus. Bylo mi ho líto, zatímco my jsme mohli po mši jít domů a dát si dobrý oběd, který maminka uvařila, on tam musel viset celou dobu. Asi proto byl tak hubený a smutný.

Po vstupu do kostela si rodiče spolu s mými sestrami sedli do lavice, můj bratr a já jsme spěchali do sakristie. Byl jsem na svou funkci ministranta ohromně hrdý. Ve vyžehleném, černobílém úboru jsem si připadal neskutečně důstojně a tak nějak dospěle. Mši jsem měl docela rád. Byl jsem důstojný, babičky se na mě usmívaly a v určité chvíli zazpíval pan varhaník své aleluja. Na to jsem se snad těšil ze všeho nejvíc.

Pan varhaník byl postarší pán, jmenoval se Pavel, ale všichni mu říkali Pavlík. Svým vzhledem připomínal spíše tuláka než veleváženého mistra na varhany a kdo ví, možná jím i napůl byl, ale to nikomu nevadilo. Předě mši se chodil ptát pana faráře, co má dneska hrát, a poté, co dostal odpověď, zakýval hlavou a spokojeně se odšoural. Nevím, co mu náš pan farář říkal, ale připadalo mi, že hraje vždy to samé. A těsně před evangeliem se rozezněly varhany a ozvalo se protáhlé hlasité aleluja, které farníci doprovázeli svým zpěvem. Následovala Pavlíkova napůl drmolená sloka, které snad nikdo nerozuměl. Jedinou výjimku tvořilo slovo „...praví Pán“, to se pokaždé ozvalo se zvláštní zřetelností. Pak se zase zpívala slova chvály. Hlas našeho Pavlíka zněl vždy trochu podnapile a jednou jsem při mši zaslechl i zázračně průhledný zvuk skla. Asi mu to dělalo dobře, byl pak snad veselejší a horlivěji zpíval to své aleluja.

Po mši si za farářem došel pro svých dvě stě korun. Prohodil s ním pár slov, děkovně kývl a zmizel. Nikdy se s nikým kromě faráře nebyl,

byl to samotář. Ale i tak ho měli všichni rádi, o Velikonocích mu nějaká babička vždy napekla zlatavého beránka.

Někdy jsem si všiml, že mu nefungují ruce tak, jak by měly – zkrátka mohl hýbat jenom třemi nebo čtyřmi prsty. O to víc jsem obdivoval jeho odvahu a um! Pro mě tehdy povyrosl do nevidaných výšin. Měli jsme varhaníka, co odehraje mši fakticky jen s jednou rukou, to byl panečku fenomén! Byl jsem přesvědčen, že žádného druhého takového rázu v Evropě, ba ani na světě nenajdete.

O něco jsem povyrosl a začal s kluky chodit do hospody. Jednoho pozdního večera, když jsme se už pomalu vraceli domů, jsme na ulici potkali Pavlíka. Nevypadal zdravě, tvář měl rudou a oči poněkud zakalené. Trochu se motal a v jeho tašce to podezřele cinkalo.

Další neděli se ale jako vždy objevil v kostele, zahrál a zazpíval. Čas běžel a Pavlík stále častěji chyběl při nedělních mších. Pak přestal chodit nadobro. Všichni se podívovali, co se s naším Pavlíkem stalo. Bylo to neobvyklé, dřív přece chodil každou neděli!

A pak mě jednoho chladného listopadového dne dostihla ta zpráva: Pavlík zemřel. Tehdy jsem už byl na studiích v cizině a přemíra učiva mě nemilosrdně nutila zůstat na místě. Nemohl jsem přijet. Ale rodiče mi o tom pověděli, jaké to bylo. Na zádušní mši prý přišli všichni – dorazili i ti, co se tam už nějakou dobu neukázali, jen proto, aby se se starým varhaníkem rozloučili. Kostel praskal ve švech. Pavlík dostal krásnou rakev a řádný pohřeb. A taky aby ne, když umřel náš věrný jednoruký virtuos!

Adam Sirovátka

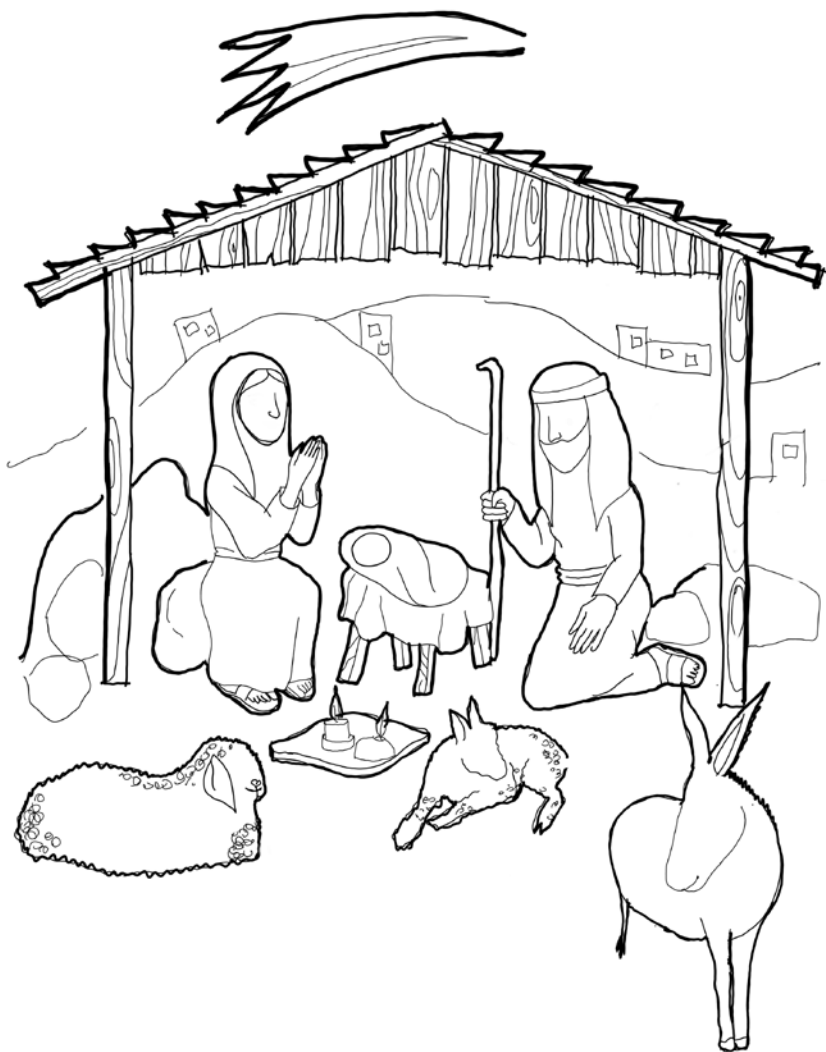
Děkujeme za sepsání článku a sdílení této zkušenosti.

Milé děti,

taky se tolik těšíte na Vánoce? Venku je sice brzy tma a sluníčka si moc neužijeme, ale světlo svíček na adventním věnci nám už jasně ohlašuje, že vánoční svátky, kdy si připomínáme Ježíšovo narození, jsou za dveřmi. Dnes máme pro vás obrázek betléma. Jenže... jenže něco tam zřejmě chybí. Že by záłudný tiskařský šotek tu a tam cosi umazal? Nu, nevadí, jste šikovní, určitě postupně zvládnete obrázek dokreslit a domalovat, aby byl, jak má být. Tak si užijte těšení na Vánoce i svátky samotné!

Ahoj příště – **Martina Hlaváčová a Blanka**

Ahoj holky a kluci,

jsme už v adventu, takže Vánoce jsou na dohled! Taky se těšíte? Dnes budeme hledat ve skrývačkách. Víte, co je skrývačka? Hledané slovo si můžete přečíst, pokud ve větách úplně spojíte slova k sobě a budete pozorně rozlišovat. Interpunkce (= čárek, teček) si přitom nevsímejte.

Ukážu vám to na příkladech: Hledáme třeba, co patří ke Štědrému večeru ve větách:

„Každá maminKA PRo své dítě udělá vše, co může.“

„Náušnice byla maLÁ, S KAmínkem uprostřed.“

Řešení je KAPR a LÁSKA, vyznačeno velkými písmeny.

A teď Váš dnešní úkol: V následujících větách najděte, kdo nebo co nesmí v betlémech chybět.

Užijte si advent i Vánoce a těším se příště!

Blanka

1. **„Kolego, pohlídej mi prosím toho chlapa! Stý řidič bez oprávnění za tenhle měsíc!“**
2. **„Po povodních viděli všude jen zkázu a zmar, i Alžběta, britská královna, se rozplakala.“**
3. **„Po portugalské řece Tejo se frčí s větrem o závod.“**
4. **„Návštěvníci v malé zoo obdivovali chov cenných papoušků.“**
5. **„Mladý Milan, dělník v automobilce, si v televizní reportáži stěžoval na nízký plat.“**
6. **„Inspektore, tihle jsou podezřelí. Co myslíte, dát je sledovat?“**

zprávičky z Farní charity

Pan Josef s manželkou Janou bydleli v domečku na Újezdě. Pán byl kutil, v garáži měl dílnu, kde dokázal trávit celé hodiny. Jeho žena zase byla vášnivá zahradnice. Manželé měli i společné koníčky, oba se rádi motali v kuchyni. Také jezdili na výlety, milovali návštěvy historických míst u nás i v zahraničí. Byli velice aktivní, přestože se jim již blížily devadesáté narozeniny. Potom Jana onemocněla a po návratu z nemocnice sotva byla schopna vstát z postele. Rodina domluvila naší péči. Zdravotní sestry s klientkou cvičily kondiční cviky a trénovaly chůzi s chodítkem. Sociální složka pomáhala panu Josefovi s péčí o domácnost.

Manželé patřili ke klientům, kteří naše návštěvy vítají s radostí. Vyprávěli pracovníkům historky ze svého dlouhého života, s potěšením se navázeli jeden do druhého, byli zvědaví i na naše osudy. Přestože v domečku bylo veselo, paní Jana pomalu slábla. V podzimních měsících loňského roku odešla na věčnost. V domku zůstal jen pan Josef, ten zdravotní péči nepotřeboval, v péči tedy pokračovaly pouze naše pečovatelky.

Blížily se Vánoce. Kolegové viděli, že pan Josef je smutný. Děti i vnučata ho navštěvovaly prakticky denně. Pánovi ale chyběla manželka a jejich chronické škádlení. Fyzicky mu vlastně nebylo nic, ale stejně nám chřádl před očima. V adventní době se ho pečovatelky snažily nalákat na tradiční vánoční atrakce. Klient ale o sladké nestál, zdobit stromek se mu nechtělo, svíčky a světélka ho také nezlákala. Na Vánoce měl stejně jet k synovi, tak proč se s výzdobou otravovat, pravil. Až náš pečovatel Vítek na to kápnul. Zmínil se o kaprovi a panu Josefovi se rozsvítily oči. Ten chlap kapra prostě miluje. Dělal si ho s manželkou na různé způsoby, přírodního na másličku, klasicky obaleného

a zvláštní rodinný recept kapra na smetaně. Chlapi se domluvili, že si v předvánočním týdnu kapra udělají. Vánoce u syna budou ve znamení řízků, tak aby si to pan Josef užil. Klient slíbil, že požádá vnuky, aby kapra koupili.

Člověk míní, ale nakonec je vše jinak. Vítek před Vánoci lehl s covidem a na návštěvu k panu Josefovi jela Maruška. Jaké bylo její překvapení, když jí klient oznámil, že budou dělat kapra. U ní v rodině se totiž také dělají řízky a rybu prý snad v životě neviděla. Tady na ni na stole čekal krásný šupináč, tři a půl kilogramu, v neporušeném brnění, nevykuchaný, jak posléze ta nebohá žena prohlásila: „Naštěstí byl už mrtvý, to bych fakt nedala!“ Pan Josef vrtěl hlavou a konstatoval, že kapra vždy připravovala manželka. On pomáhal jen s vařením. Následoval zoufalý telefonát do kanceláře, co že má dělat?

Kolegové si v kanceláři telefon předávali jako horký brambor. Ukázalo se, že buď jsou také na řízkové straně vánoční barikády, nebo si nechávají rybu naporcovat od rybářů. Už jsem čekala, že to padne na mě a pojedou do Újezdu kuchtat kapra. Nakonec se sluchátka chopil sociální pracovník. Našel na internetu návodné video, jak se kuchá a porcuje kapr. Poslal Marii odkaz na mobil a ti dva nešťastníci se podle video návodu s kaprem nějak vypořádali.

Všechno dobře dopadlo. Pan Josef si na kapříkovi pochutnal, s vařením už mu pečovatelky snadno pomohly. Na Vánoce odjel k synovi, kde prožil svátky s rodinou.

Vánoce jsou za dveřmi a po nich Tříkrálová sbírka, která je plánována od 1. do 16. ledna 2023. Předpokládám, že v příštím roce sbírka proběhne tradičně a tři králové budou mít možnost vyjít s požehnáním do ulic. Zvu tedy všechny vedoucí skupinek koledníků, aby se mi ozvali.

Současně bude probíhat i online sbírka, bude tedy možné přispět převodem na účet. Charita Praha – Chodov má přidělený variabilní symbol 777910016 nebo můžete využít QR platbu,

kteřá bude zveřejněna v příštím čísle Fchodovin, na našich webových stránkách i facebooku. Připravíme také letáčky, které před svátky doneseme do obou farních kostelů. Budeme vám velice vděční, pokud nám je pomůžete roznést po okolí.

Můžete přispět i přímo naší Charitě Praha - Chodov, převodem peněz přímo na provozní účet číslo **7450400257/0100**. Můžete samozřejmě

poslat finanční příspěvek i na číslo účtu naší veřejné sbírky, které je zveřejněno na webových stránkách charitapraha4.cz.

Za všechny dary předem děkujeme.

Přeji vám pokojný vstup do nového církevního roku a krásný advent

Eva Černá

KSK Výprava po okolí Českého Brodu

Naše družina Jisker se šla v sobotu 15. 10. v 7:15 před KCMT. Jako klasicky jsme výpravu započaly pokřikem. Počasí už od rána nebylo úplně příznivé. Bylo zataženo a poprchávalo. Naštěstí jsme se všechny dobře vybavily pláštěnkami, teplým oblečením, a hlavně pořádnou svačinou. Musím říct, že i přes nepříznivé podmínky mezi námi byla už od začátku skvělá atmosféra a velká zábava. Všechny jsme si povídaly, hrály jsme hry a těšily se na to, co dnes uvidíme.

jsme objevily zvláštní ořechy, které se na několik minut staly předmětem našeho zkoumání, protože na první pohled vůbec nevypadaly jako ořechy, ale spíš jako hrušky nebo jablka.

Většinu výletu nám mimo jiné zabralo povídání si o konspiračních teoriích na různé známé pohádky a filmy. To se nakonec společně s obdivováním přírody stalo naší oblíbenou činností.

K cíli naší cesty na Vyžlovce jsme dorazily poměrně brzy, takže jsme si stihly zahrát ještě pár her v listí a užít si chvíli odpočinku. Těsně před příjezdem autobusu jsme ale zjistily, že jsme na špatné zastávce, a musely jsme rychle doběhnout k té správné. To by u nás bylo opravdu divné, kdyby vše proběhlo hladce, naštěstí jsme ale autobus stihly. Při zpáteční cestě jsme si povídaly o zážitcích z celého dne a příjemně unaveny jsme se těšily domů. Ale hlavně se těšíme na další společný výlet do přírody.

Cesta vlakem byla super. Popřály jsme společně Majdě k narozeninám a zahrály si oblíbenou hru 'Co by kdyby'. Vystoupily jsme v Českém Brodě a odtud se vydaly na výlet. Během cesty jsme také hrály spoustu her. Například s přehazováním přísloví nebo hru, při které jsme se snažily odhalit pachatele vraždy, ale nějak se nám podařilo špatně vysvětlit pravidla, takže to ve výsledku byla chaotická hra plná vtipných hlášek a malých nedorozumění. Také

Jiskry

SETKÁNÍ

- Každou středu v 19 hod pokračují ve farním sále u sv. Františka pravidelná **setkání Život v víry**. Jsou otevřená každému, kdo se chce blíže seznámit se základy křesťanské nauky. Probíráme zajímavé téma – starozákonní **Píseň písní**. Srdečně zve jáhen Pavel Urban.
- **Setkání společenství Hnutí fokoláre** – 5. 12. 2022 od 19.30 hod v KCMT nad Slovem života na prosinec: „Doufejte v Hospodina navždy, neboť Hospodin je skála navěky.“ (Iz 26,4) Společenství je otevřené i novým zájemcům. Jana a Viktor Friedovi – tel. 731625949
- **Páteční dopolední setkávání v prosinci** – v 9 hod v kapli KCMT bohoslužba slova se sv. přijímáním, poté se nabízí možnost přátelského posezení ve foyer. Srdečně zveme ty, kteří mají dopoledne volno nebo jsou sami, přijďte potkat nové lidi, podělit se o své radosti i starosti a zažít společenství. Jana a Viktor Friedovi
- **Modlitební setkání maminek (nejen) na mateřské** dovolené se koná ve středu dopoledne od 9.30 do 11.30 v suterénu fary u kostela sv. Františka z Assisi. V prosinci se sejdeme 7., 14. a 21. 12. Srdečně zve Lúdia Murínová tel.: 730825301

KNIŽNÍ OBCHŮDEK

Pane, obnov své zázraky - charismata včera a dnes
Damian Stayne – DORON

„Kniha popisuje, jak se dnes charismata používají „v terénu“, a také zmiňuje jejich výjimečné a překvapivé projevy. Autor předává jen své osobní zkušenosti a to, čeho byl sám svědkem. Kéž to vše poslouží k upevnění víry, k pochopení teologie charismat a k jejich rozlišování v životě dnešní církve.“ P. Raniero Cantalamessa, OFMCap. Damian Stayne hojně čerpá z Písma i z církevní tradice, brzy však zjistíme, že není jen teoretik. Bůh ho obdařil mnoha charismaty a také darem probouzet je k životu u druhých; tomu se věnuje se svou komunitou Cor et Lumen Christi už více než třicet let. Jeho výklad je plný svědectví a příkladů ze života, jak Bůh mocně působí i v dnešní době, aby lidi přitáhl k sobě. Zjistíme, že horlivě toužit po duchovních darech nemusí být projevem senzacechtivosti, nýbrž lásky k bližnímu – k zástupcům bloudících a hledajících kolem nás.

Pročítají andělé

Tomáš Halík – Lidové noviny

Kniha navazuje na soubor postních a velikonočních kázání, pronesených v pražské akademické farnosti v době první vlny pandemie koronaviru a vydaných pod názvem Čas prázdných kostelů. Také během druhé vlny nákazy hovořil autor často pouze před kamerou, která jeho promluvy zprostředkovávala stále širší „virtuální farnosti“. Její okruh zahrnuje pravidelné návštěvníky bohoslužeb i množství lidí v chrámových lavicích nezabydlených, ale poctivě hledajících odpovědi na důležité otázky, které se týkají místa a smyslu lidské existence v současných proměnách světa. Autor literárně zpracoval kázání na neděle a svátky druhého nejvýznamnějšího okruhu liturgického roku, doby adventní a vánoční. Vznikl tak soubor teologicko-filozofických esejů, nabízejících porozumění duchovnímu smyslu biblických příběhů o očekávání a příchodu Spasitele, o lidské touze po naději a radosti v temných dobách a o Boží odpovědi.

Adventní kúra pro duši

Anna Mátková – Paulínky

Adventní kúra nabízená v této knize je založená na Božím slově, které očišťuje, uzdravuje, utěšuje a napřimuje vše, co je v naší duši ochablé a pokřivené. Advent míváme spojený mimo jiné s tím, že sháníme a balíme dárky pro své blízké. Záměr této příručky je však přesně opačný: zve nás, abychom „rozbalili“ dary Božího slova, jež nám v tomto období štědrě naděljuje mešní liturgie. Bůh všestranně pečuje o naše dobro. Někdy ale potřebujeme znovu objevit, jak lze spolupracovat s Boží láskou a milostí, abychom mohli ještě horlivěji čerpat z pramenů spásy. Kniha může posloužit k duchovní obnově jednotlivců i celých společenství.

CAFÉ TEREZIE

OTEVÍRACÍ DOBA:

pondělí	15.30–21.30
úterý	15.30–21.30
středa	15.30–20.00
neděle	10.00–13.00

a v době kulturních programů v KCMT.

Od 25. 12. do 1. 1. bude kavárna zavřena.

APOŠTOLÁT MODLITBY

- **Úmysl papeže:** *Za organizace dobrovolníků* – Modleme se, aby rozvojové a dobrovolnické organizace nacházely osoby ochotné zapojit se do společného dobra a neustále hledat nové způsoby spolupráce na mezinárodní úrovni.
- **Národní úmysl:** *Za návštěvníky půlnočních bohoslužeb* – modleme se za ty, kteří o Vánocích navštíví naše kostely, aby se nechali proniknout radostnou zvěstí.

KONTAKTY • AKTUÁLNÍ POŘAD BOHOSLUŽEB

KANCELÁŘ KCMT – HÁJE

U Modré školy 1, 149 00 Praha 4

Tel: 242 485 826

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny:

Po–St 8.30–15.00

Úřední hodiny kněze:

Středa 8.30–10.30, 16.00–17.30

FARNÍ KANCELÁŘ CHODOV

Na Sádce 1296/18, 149 00 Praha 4

Tel: 272 934 261

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny kněze:

Pátek 16.00–17.30

(V jiném termínu po předchozí dohodě.)

	kostel sv. Františka	kaple sv. Matky Terezy
Pondělí	–	–
Úterý	18.00	–
Středa	–	18.00
Čtvrtek	–	6.45
Pátek	18.00	9.00 <small>Bohoslužba slova se sv. přijímáním</small>
Sobota	8.00	–
Neděle	8.00, 20.00	9.30, 11.00

Jedna nedělní bohoslužba je přenášena na [youtube.com/kcmtpraha](https://www.youtube.com/kcmtpraha)

Bohoslužby v Domovech pro seniory Donovalská a K Milíčovu jsou v současné době přístupné pouze pro klienty.

☎ / mob.

e-mail

P. Michael Špilar (farář)	272 934 261, 603 151 265	farar@kcmt.cz
Farní kancelář (fara – Na Sádce)	272 934 261	farar@kcmt.cz
Karina Juráková (ředitelka KCMT)	731 625 970	kancelar@kcmt.cz
Kancelář KCMT, farní kancelář KCMT	242 485 826	kancelar@kcmt.cz
Pavel Urban (trvalý jáhen)	272 911 264	
Ladislav Staněk (trvalý jáhen)	724 112 799	stanek@kcmt.cz
Václav Šebek (pastorační asistent)	242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmt.cz
Matouš Okrouhlý (předseda KSK Praha)	info@kskpraha.org	
Vlasta Hamalová (koordinátorka dobrovolníků)	733 770 847	hamalova@kcmt.cz
Petr Fried (pracovník KCMT)	fried@kcmt.cz	
Charita – Eva Černá (ředitelka)	737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
Charita – pečovatelská služba	737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

banka Creditas 104782676/2250 • Komerční banka 19-9362170227/0100

Příští uzávěrka bude 15. prosince 2022. Náklady na 1 výtisk 14 Kč.

fchodoviny@kcmt.cz

Fchodoviny

Zpravodaj ŘK farnosti Praha – Chodov / 2022 / ročník 21 • redakce: Blanka Pitřincová, Katka Friedová (rozhovory), Jakub Šilhavý (grafický design), Ani Procházková a spol. (fotografie), Lenka Doležalová (korektury) • za obsah odpovídá: P. Michael Špilar • <http://www.kcmt.cz/fchodoviny> • Tiskne: TLAMA design

Prosinec v naší farnosti

Datum	Čas	Akce
8. 12.	19.00	Zastavení u Matky Terezy s jáhnem Jiřím Ignácem Laňkou, který je šéf instruktor Útvaru rychlého nasazení Policie České republiky a generální prefekt Křesťanské policejní asociace. (KCMT)
11. 12.	16.00	16.00 Třetí adventní koncert – Krása Qaurtet (smyčkový kvartet). Zazní A. Dvořák - Cypřiše, kvartet Fdur opus 96 no.12, J. Hayden a Vánoční kolekce M. Doubravy. Vstupné doporučené 120 Kč. (KCMT)
11. 12.	16.00	Keramická dílna s Janou Domšovou. Glazování a keramický svícen se sklíčky. Po přihlášení na janadomsova@gmail.com. Cena 300 Kč.
14. 12.	17.00–18.00	Předvánoční svátost smíření pro děti a mládež (KCMT)
15. 12.	18.00	Setkání před Betlémem – divadlo Víti Marčíka Doporučené vstupné 150 Kč. (KCMT)
18. 12.	16.00	Čtvrtý adventní koncert Staročeské adventní písně, duchovní hudba z díla J.S.Bacha, C. Francka a dalších v úpravě pro klavír, flétnu a soprán. O. Cviková – klavír, A. Šubrtová – flétny, H. Žárová – zpěv. Vstupné doporučené 120,- .
20. 12.	16.00–20.00	Svátost smíření pro dospělé. K dispozici více zpovědníků (kostel sv. Františka).
22. 12.	14.30	Vánoční koncert Big bandu pražského salónního orchestru pod vedením Václava Vomáčky. Jako vánoční dárek pražským seniorům. Vstup volný.
23. 12.		Betlémské světlo (bude upřesněno na webu)
6. 1.	19.00	Česká mše vánoční v podání Pražského smíšeného sboru a farní scholy sv. Františka a KCMT. Výtěžek bude věnován na Tříkrálovou sbírku.

Rorátní mše svaté v adventu každý čtvrtek 6.45 (KCMT) a sobota 8.00 (kostel sv. Františka).
Pořad vánočních bohoslužeb najdete uvnitř čísla.

Pravidelné aktivity

- **Cvičení (nejen) pro seniory** každé pondělí 9.15–10.15. a 10.30–11.30 pod vedením E. Tremlové.
- **Kurzy keramiky pro děti 16.45–18.15 a dospělé 18.30–20.00.** Každý čtvrtek v Komunitním centru Matky Terezy. Informace o kurzech a objednávky na keramista.cz.
- **Taneční kurzy pro dospělé** (pondělí, úterý) – astra-praha.cz.
- **Výuka náboženství** rozdělena dle věku. Přihlašování nakcmt.cz přes formulář.
- **Křesťanské cvičení.** Unikátní silově-rehabilitační přístup k tělu vycházející z křesťanské spirituality. Lektor Jiří Kubeš, každou středu. od 19.00 v klubovně KCMT.
- **Dětská schola** – zkouška každou 1. neděli v měsíci od 8.30